

Найулюбленіші схеми освоєння бюджетних мільйонів у виконанні ректора податкового держуніверситету Петра Мельника, «любого друга» Миколи Азарова. Він державним коштом поселив своїх студентів в гуртожитку свого сина. {jcomments on}

Будівельник вітчизняної податкової служби Микола Азаров ніколи не був байдужим до ринкових відносин. Про історії з передахування ринку нелегальних конвертаційних вже чимало написано. Злі язика кажуть, що саме прем'єрськими молитвами, помноженими на активність ДПАУ, уже після інавгурації Віктора Януковича кількість «конвертів» у державі різко знизилась, а вартість послуг тих, хто залишився так само різко зросла - до 15% від суми «обналічки».

Проте прем'єрська посада у нас одна. А старих соратників у Азарова багато. Один із найвпливовіших – народний депутат від Партії регіонів Петро Мельник. Про впливовість ректора свідчить скажімо, склад авторського колективу такого собі твору «Науково-практичний коментар до Податкового кодексу України». загальна редакція: Азаров Микола Янович, доктор наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук України (він же прем'єр-міністр). Керівник авторського колективу: Ярошенко Федір Олексійович, доктор наук, професор (він же міністр фінансів). Заступник керівника авторського колективу: Мельник Петро Володимирович, доктор наук, професор (він же нардеп-ректор). І тільки після них в рядовому складі авторського колективу стоїть прізвище могутнього віце-прем'єра Бориса Колеснікова і [Тетяни Єфіменко, яка освоювала бюджет на написанні Кодексу.](#)

Мельник, незважаючи на свій мандат нардепа, отриманий нещодавно через плінність кадрів у фракції ПР, [зберіг за собою керівництво](#) у Національному університеті державної податкової служби України (Ірпінь, Київська обл.). І саме в тендерах цього вузу сім'я Мельника залишила виразні сліди багатомільйонної вартості. Давайте разом подивимось, як діє приказка: «Хто що охороняє, той з того і має».

7 березня університет уклав угоду з ТОВ «Міжрегіональна фінансово-юридична академія» на річну оренду приміщень для проживання студентів в Ірпінському регіоні. Фірмі, обраній нібито на відкритих торгах, буде сплачено 2,88 млн грн. Звичайно, буває таке, що вуз орендує гуртожитки. Буває, що ці історії пахнуть не дуже добре. Наприклад, Університет банківської справи [три роки орендував в Києві гуртожиток у фірми Петра](#)

[Порошенко](#), який саме три роки тому ввійшов до складу Ради Нацбанку. Але цього року «лавочка» закрилась. А Петро Олексійович почав публічно критикувати Януковича, чого протягом року собі не дозволяв. В Ірпіні тхнуло набагато відвертіше. Ніхто навіть не ховався ні за минулого режиму, ні тим більш зараз: 100% статутного капіталу ТОВ «Міжрегіональна фінансово-юридична академія» належить сину Петра Мельника – Максиму Петровичу Мельнику. Тобто податковий університет орендував гуртожиток у фірми, яка насправді належить сину керівника університету. Також до складу співзасновників входить Тетяна Володимирівна Мельник, така собі Марина Євгенівна Проценко та Валерій Геєць, ще один давній друга Азарова, який нині обіймає посаду в Нацакадемії наук. Директором фірми значиться [Володимир Антипов](#), проректор з загально-організаційних питань податкового університету.

[Тут докладно описана історія того](#), як Петро Мельник вибивав у місцевої влади землю для будівництва гуртожитків. В аукціоні на купівлю закинутого піонерського табору взяло участь дві фірми: та сама «Міжрегіональна фінансово-юридична академія» (Максим та Тетяна Мельник) і ВАТ «Київське спеціалізоване ремонтно-будівельне товариство», де головою правління була Олена Володимирівна Мельник. Отже маємо видатний приклад вияви сімейної любові. Коли син йде до батька по державні гроші. І це не єдиний випадок в історії клану Мельників. Напередодні Нового 2011 року податковий університет вирішив придбати житло для співробітників. І домігся дозволу Міністерства економіки на закупівлю по неконкурентній процедурі «у одного учасника» квартир в Ірпіні та Києві. Продавцями виявились поважні заклади – ПАТ «Брокбізнесбанк» та ПАТ «Артем-банк» відповідно. Проте в обґрунтуванні закупівлі чесно сказано, що «Брокбізнесбанк» є лише управителем будівництва житлового будинку в Ірпіні. А забудовником названо ПАТ «Київське спеціалізоване ремонтно-будівельне товариство». А тому ми знову повертаємось до Олени Мельник. Дуже прикметна деталь. Житло в Києві університет купив в будинку по вул. Щербакова, 52 у Шевченківському районі, який будувало комунальне підприємство Житомирської міськради «Житомирбудзамовник». Тож в будинку, який розташований зовсім не на околиці столиці придбано 322 квадратних метри на 3,78 млн грн. Вартість одного квадратного метру склала 11,7 тис грн. або \$1466. Це в принципі відповідає ринковим цінам.

А от в Ірпіні житло, формально придбане у «Брокбізнесбанку» (належить братам Бурякам, один з яких за часів Тимошенко очолював ДПАУ), але збудоване Оленою Мельник, обійшлося Петру Мельнику (точніше державному університету, який отримує гроші з держбюджету) обійшлося у 19,3 тис грн., або \$2412 за квадратний метр. Нагадаємо, Ірпінь – це не Хрещатик, це навіть не Шевченківській район Києва. Це містечко під Києвом. У якому, виявляється, житло купують по найвищим розцінкам. Державним коштом. Тобто за наші гроші.

Здавалось би, у нормальній державі за такі тендери герої мають отримати тюрму, з іншими бандитами та махінаторами. Але не в нашій. Оскільки згідно з нашим тендерним законодавством, Петро Мельник непричетний до тендерів свого університету. А в описаних нами тендерах брали участь не менше двох фірм (за земельний аукціон в Ірпіні не згадуємо, оскільки там діють норми іншого закону). Тому все чікі-пікі. Свій може ходити до свого по чуже скільки захоче.

Тупо. Ще тупіше

Написав Наші гроші
Субота, 19 березня 2011 14:57

Матеріал із сайту ["Наші гроші"](#)